

ΜΕΓΑΛΗ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ ΠΡΟΣΕΥΧΗ

Απαγγέλλεται μια φορά το εικοσιτετράωρο

Όποιος επιθυμεί να απαγγείλει αντή την προσευχή, στέκεται όρθιος και στρέφεται προς το Θεό, και καθώς στέκεται στη θέση του, κοιτάζει προς τα δέξιά και προς τα αριστερά, σαν να περιμένει το έλεος του Κυρίου του, του Παντελεήμονα, του Οικτίμονα. Κατόπιν λέγει:

Ω Εσύ, ο Οποίος είσαι ο Κύριος όλων των ονομάτων και ο Δημιουργός των Ουρανών!

Σε ικετεύω στο όνομα Εκείνων, οι οποίοι είναι οι χαραυγές της αδρατης Ουσίας Σου, της Πλέον Υπέροχης, της Πανένδοξης, μετάτρεψε την προσευχή μου Σε φωτά που θα κάψει τα πέπλα τα οποία με έχουν αποκλείσει από την ωραιότητά Σου, και σε φως, που θα με οδηγήσει στον ωκεανό της Παρουσίας Σου.

Υψώνει κατόπιν τα χέρια του ικετευτικά προς το Θεό - ευλογημένος και εξηγμένος ας είναι - και λέγει:

Ω Εσύ Επιθυμία του κόσμου και Αγαπημένε των Εθνών! Εσύ με βλέπεις να στρέφομαι προς Εσένα, να είμαι απαλλαγμένος από κάθε προσκόλληση σε οποιονδήποτε εκτός από Σένα και να κρατώ γερά το σχοινί Σου, με την κίνηση του οποίου έχει ταραχτεί

ολόκληρη η δημιουργία. Είμαι ο δούλος Σου, ω Κύριέ μου, και ο γιος του δούλου Σου. Κοιτάζει με, είμαι έτοιμος να κάνω τη θέλησή Σου και την επιθυμία Σου, και δεν επιθυμώ τίποτε άλλο εκτός από την ευχαρίστησή Σου. Σε ικετεύω στο όνομα του Ωκεανού του ελέους Σου και του Ήλιου της χάρης Σου, κάνε το δούλο Σου όπως Εσύ επιθυμείς και Σε ευχαριστεί. Στο όνομα της δύναμής Σου, η οποία είναι υπεράνω κάθε μνείας και επαίνου! Οιδήποτε έχει αποκαλυφτεί από Σένα είναι η επιθυμία της καρδιάς μου και το αγαπημένο της ψυχής μου. Ω Θεέ, Θεέ μου! Μην κοιτάζεις τις ελπίδες μου και τις πράξεις μου, αλλά τη θέλησή Σου που έχει περιβάλλει τους ουρανούς και τη γη. Μα το Μέγιστο Όνομά Σου, ω Εσύ Κύριε όλων των Εθνών! Επιθυμώ μόνο ό, τι Εσύ έχεις επιθυμήσει και αγαπά μόνο ό, τι Εσύ αγαπάς.

Γονατίζει κατόπιν, και κλίνοντας το μέτωπό του προς τη γη, λέγει: Εξυψωμένος είσαι Εσύ υπεράνω της περιγραφής οποιουδήποτε εκτός από Σένα και της κατανόησης οποιουδήποτε άλλου εκτός από Σένα.

Μετά σηκώνεται όρθιος και λέγει: Κάνε την προσευχή μου, ω Κύριέ μου, μια πηγή ζώντων υδάτων, μέσω της οποίας να ζω όσο διαρκεί η κυριαρχία Σου, και να Σε μνημονεύω σε κάθε κόσμο από τους κόσμους Σου.

Υψώνει πάλι τα χέρια του ικετευτικά και λέγει: Ω Εσύ από το χωρισμό του Οποίου καρδιές και ψυχές έχουν λιώσει και από τη φωτιά της αγάπης του Οποίου ολόκληρος ο κόσμος φλέγεται! Σε ικετεύω στο Όνομά Σου, μέσω του οποίου έχεις υποτάξει ολόκληρη την πλάση, μη μου στερείς εκείνο που είναι κοντά Σου, ω Εσύ ο Οποίος κυβερνάς όλους τους ανθρώπους! Συ βλέπεις, ω Κύριέ μου, αυτό τον ξένο να σπεύδει προς την πιο εξψωμένη οικία του κάτω από το θόλο του μεγαλείου Σου και μέσα στον περιβόλο του ελέους Σου· και αυτό τον παραβάτη να αναζητεί τον ωκεανό της συγχώρησής Σου, αυτό τον ταπεινό την αυλή της δόξας Σου και το φωτιά αυτό πλάσμα την ανατολή του πλούτου Σου.

Εσύ έχεις την εξουσία να διατάξεις οιδήποτε επιθυμείς. Μαρτυρώ ότι Εσύ πρέπει να δοξάζεσαι για τις πράξεις Σου, να υπακούγεσαι στις εντολές Σου και να παραμένεις αδέσμευτος στις προσταγές Σου.

Υψώνει κατόπιν τα χέρια του, και επαναλαμβάνει τρεις φορές το Μέγιστο Όνομα * τα χέρια στα γόνατα ενάπιον του Θεού - ευλογημένος και εξηγμένος ας είναι - λέγει:

Εσύ βλέπεις, ω Θεέ μου, πως έχει διεγερθεί το πνεύμα μου μέσα στα μέλη του σώματός μου, στον πόθο του να Σε λατρεύει και στην επιθυμία του να Σε θυμάται και να Σε εξημνεῖ. Πως μαρτυρεί εκείνο που η Γλώσσα της Εντολής Σου έχει μαρτυρήσει στο

βασίλειο του λόγου Σου και στον ουρανό της γνώσης Σου. Επιθυμώ σ' αυτή τη θέση, ω Κύριέ μου, να Σε παρακαλέσω για όλα που είναι κοντά Σου, για να διαδηλώνω τη φτώχεια μου και να εκθεάζω τη γενναιοδωρία και τα πλούτη Σου, να δηλώνω την αδυναμία μου και να διακηρύσσω την ισχύ Σου και τη δύναμη Σου.

Μετά σηκώνεται, και υψώνει τα χέρια δύο φορές ικετευτικά, και λέγει: Δεν υπάρχει άλλος Θεός εκτός από Σένα, τον Παντοδύναμο, τον Ευεργετικό στους πάντες.

Δεν υπάρχει άλλος Θεός εκτός από Σένα, το Διατάζοντα στην αρχή και στο τέλος. Ω Θεέ, Θεέ μου! Η συγχώρησή Σου με έχει ενθαρρύνει και το έλεός Σου με έχει δυναμώσει, και το κάλεσμά Σου με έχει ζυπνήσει, και η χάρη Σου με έχει σηκώσει και με έχει οδηγήσει σε Σένα. Διαφορετικά, ποιός είμαι εγώ που θα τολμούσα να σταθύ στην πύλη της πόλης της εγγύτητάς Σου, ή να στρέψω το πρόσωπό μου προς το φως που λάμπει από τον ουρανό της θέλησής Σου; Εσύ βλέπεις, ω Κύριέ μου, το αξιολύπητο αυτό πλάσμα να κυτπά την πόρτα της χάρης Σου, και αυτή την εφήμερη ψυχή να αναζητά τον ποταμό της οιώνιας ζωής από τα χέρια της ευεργεσίας Σου. Σε Σένα είναι πάντοτε η εντολή, ω Εσύ ο Οποίος είσαι ο Κύριος όλων των ονομάτων· και σε μένα αρμόζει η υπακοή

και η πρόθυμη υποταγή στη θέλησή Σου, ω Δημιουργέ των ουρανών!

Κατόπιν υφώνει τα χέρια των τρεις φορές, και λέγει: Μεγαλύτερος είναι ο Θεός από οποιονδήποτε μεγάλο!

Γονατίζει κατόπιν και κλίνοντας το μέτωπο προς τη γη, λέγει: Πολύ Φηλά βρίσκεσαι Εσύ για να ανέβει η εξένμνηση αυτών που βρίσκονται κοντά Σου στον ουρανό της εγγύτητάς Σου, ή για τα πουλιά των καρδιών εκείνων που είναι αφοσωμένοι σε Σένα, να φάσουν στη θύρα της πύλης Σου. Μαρτυρώ ότι υπήρχες καθαγιασμένος υπερόνω δύο των ιδιοτήτων και άγιος υπεράνω δύο των ονομάτων. Δεν υπάρχει άλλος Θεός εκτός από Σένα, τον Πλέον Εξύψωμένο, τον Πανένδοξο.

Κάθεται κατόπιν και λέγει: Μαρτυρώ εκείνο που έχουν μαρτυρήσει όλα τα δημητουργήματα και τα ουράνια πλήθη, και οι κάτοικοι του ύψιστου Παραδείσου, και πέραν αυτών η ίδια η Γλώσσα του Μεγαλείου από τον πανένδοξο Ορίζοντα, ότι Εσύ είσαι ο Θεός, ότι δεν υπάρχει άλλος Θεός εκτός από Σένα, και ότι Αυτός ο Οποίος έχει φανερωθεί είναι το Απόκυρφο Μυστήριο, το Πολύτιμο Σύμβολο, μέσω του Οποίου τα γράμματα της λέξης "Γενηθήτω" έχουν ενώθει και συνδεθεί. Μαρτυρώ ότι είναι Αυτός του Οποίου το όνομα έχει καταγραφεί με την Πένα των Υψίστου και ο Οποίος έχει αναψεύθει στα Βιβλία

του Θεού, του Κυρίου του Θρόνου του ουρανού και της γης.

Στέκεται κατόπιν όρθιος και λέγει: Ω Κύριε όλης της ύπαρξης και Κτήτορα δύο των πραγμάτων, ορατών και αοράτων! Εσύ αντιλαμβάνεσαι τα δάκρυα και τους στεναγμούς μου, και ακούς τα παράπονά μου, τους οδυρμούς μου και το θρήνο της καρδιάς μου. Μα τη δύναμή Σου! Οι παραβάσεις μου με έχουν εμποδίσει να Σε πλησιάσω και οι αμαρτίες μου με έχουν ορατήσει μακριά από την αυλή της αγιότητάς Σου. Η αγάπη Σου, ω Κύριε μου, με έχει πλουτίσει, ο αποχωρισμός από Σένα με έχει καταστρέψει και η απομάκρυνση από Σένα με έχει ψεύσει. Σε ικετεύω στα βήματά Σου σ' αυτή την ερημιά, στο όνομα των Λόγων "Ιδού Εγώ. Ιδού Εγώ", που έχουν προφέρει οι Εκλεκτοί Σου σ' αυτή την απεραντούσην, και στην πνοή της Αποκάλυψής Σου, και των ήπιων ανέμων της

Αυγής της Φανέρωσής Σου, όρισε να ατενίζω την ωραιότητά Σου και να τηρώ οτιδήποτε βρίσκεται στο Βιβλίο Σου.

Επαναλαμβάνει μετά το Μέγιστο Όνομά τρεις φορές, σκύβει και με τα χέρια στα γόνατα, λέγει!

Δόξα σε Σένα, ω Θεέ μου, που με έχεις βιοθήσει να Σε θυμούμαι και να Σε δοξάζω, και μου έκανες γνωστό Εκείνον ο Οποίος είναι η Χαραγή των

σημείων Σου και με έκανες να υποκλιθώ μπροστά στην Κυριαρχία Σου, να ταπειωθώ μπροστά στη Θεότητά Σου και να αναγνωρίσω εκείνο που έχει προφεύθει από τη Γλώσσα του μεγαλείου Σου.

Μετά σηκώνεται και λέγει:

Ω Θεέ, Θεέ μου! Η πλάτη μου είναι λυγισμένη από το φόρτο των αμαρτιών μου και η απεριτεκφία μου με έχει καταστρέψει. Οποτεδήποτε αναλογίζομαι τις κακές μου πράξεις και την καλοσύνη Σου, η καρδιά μου λιώνει μέσα μου και το αίμα μου βράζει μέσα στις φλέβες μου.

Μα την Ωραιότητά Σου, ω Εσύ Επιθυμία του κόσμου! Κοκκινίζω όταν υψώνω το πρόσωπο μου προς Εσένα και τα ικετευτικά μου χέρια ντρέπονται να τεντωθούν προς τον ουρανό της ευεργεσίας Σου. Εσύ βλέπεις, ω Θεέ μου, πως τα δάκρυά μου με εμποδίζουν να Σε θυμούμαι και να εκθειάζω τις αρετές Σου, ω Εσύ Κύριε του Θρόνου του ουρανού και της γης! Σε ικετεύω στο όνομα των σημείων της Βασιλείας Σου και των μυστηρίων της Εξουσίας Σου, μεταχειρίσου τους αγαπημένους Σου όπως αρμόζει στη γενναιοδωρία Σου, ω Κύριε όλης της ύπαρξης, και όπως αξίζει στη χάρη Σου, ω Βασιλέα των ορατών και των αοράτων!

Επαναλαμβάνει κατόπιν το Μέγιστο Όνομά τρεις φορές, γονατίζει και με το μέτωπό του στη γη, λέγει:

Δόξα σε Σένα, ω Θεέ μας, γιατί Εσύ μας έχεις στείλει εκείνο το οποίο μας προσελκύει κοντά Σου και μας εφοδιάζεις με κάθε αγαθό που έχει σταλεί από Σένα στα Βιβλία και στις Γραφές Σου. Προστάτευσέ μας, Σε ικετεύουμε, ω Κύριε μου, από τα πλήθη των ανώφελων ψευδαισθήσεων και μάταιων φαντασώσεων. Εσύ, αληθινά, είσαι ο Δυνατός, ο Παντογνώστης.

Υγίνει μετά το κεφάλι του, κάθεται και λέγει:

Μαρτυρώ, ω Θεέ μου, εκείνο που οι Εκλεκτοί Σου έχουν μαρτυρήσει και αναγνωρίζω εκείνο που οι κάτοικοι του ύψιστου Παραδείσου και εκείνοι που έχουν περιβάλλει τον ισχυρό Σου Θρόνο, έχουν αναγνωρίσει. Τα βασίλεια της γης και του ουρανού είναι δικά Σου, ω Κύριε των κόσμων!

—Bahá'u'lláh

* Alláh-u-Abhá